

El PP toca a sometent!

Alberto Fernández Díaz, candidat a l'alcaldia de Barcelona en les passades municipals, i Josep Piqué, líder del PP a Catalunya.

Del centre estatal toquen a sometent. La direcció del PP a Madrid ha passat consigna a les direccions territorials del PP per concentrar els esforços a minar el Govern del PSOE. La manera erràtica com l'executiu de José Luis Rodríguez Zapatero ha gestionat el cas del pres basc Iñaki de Juana Chaos ha donat ales als populars, que han vist l'oportunitat de clavar les dents allà on poden fer mal. Amb aquest objectiu, els populars han posat tota la carn a la graella per convertir el cas de De Juana Chaos en l'espurna que desencadeni la crema definitiva dels socialistes. Per primer cop, el PP ha estat el que ha convocat una manifestació (fins ara s'havia afegit a les convocatòries d'associacions properes).

A Catalunya, les Illes i el País Valencià, les direccions territorials també han format darrere de Rajoy. Bona prova d'això són les concentracions que,

Els populars ho han vist clar. La decisió de l'executiu espanyol d'atenuar la presó al militant d'ETA Iñaki De Juana Chaos és l'oportunitat perfecta, ara que falten dos mesos per a les eleccions municipals i autonòmiques –en la major part de comunitats– per desgastar el Govern de Zapatero. Així, l'agressivitat de l'estratègia que ha marcat la direcció espanyola del PP ofega a toc de xiulet els pretesos girs catalanistes principatins o les realitats insulars.

com a la resta de l'estat, es van organitzar un dia abans de la gran manifestació de Madrid de dissabte passat.

Les dinàmiques de la política espanyola, però, no sempre conflueixen

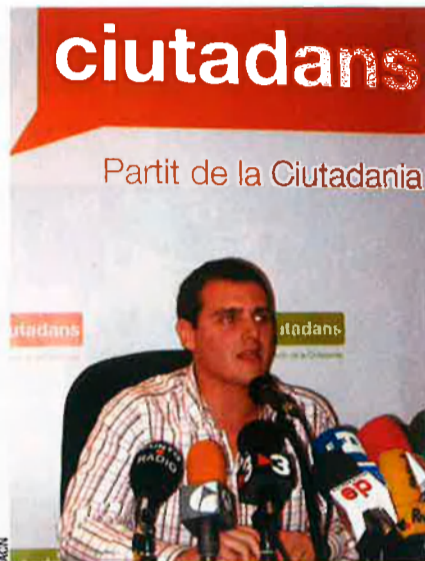
amb les necessitats territorials dels populars en territoris que, malgrat tots els malgrats, tenen vida més o menys pròpia. Així, al País Valencià, el PP lluita per mantenir una majoria abso-

luta que, en cas que la perderen, l'obligaria també a abandonar el govern de la Generalitat (vegeu més informació al tema de portada). També a les Illes el PP ha de defensar una majoria absoluta en els propers comicis. Per contra, a Catalunya, els populars intenten tornar a tenir un pes suficient per incidir en la política catalana, com va passar en els darrers anys de govern de CiU.

El PPC, entre la barricada i els Ciutadans. La contundència i la visceralitat a què ha recorregut la direcció espanyola dels populars per bastir la seva oposició al PSOE no afavoreix la cúpula del PPC. De fet, l'actual president del PP català, Josep Piqué, va intentar donar un "gir catalanista" al seu partit quan va accedir a aquest càrrec. Era el moment en què els populars a Catalunya creien que, amb la perspectiva del relleu de Jordi Pujol, un gir cap a la moderació i el catalanisme podria donar-los un espai de creixement electoral. Les garrotades que el PP i els mitjans de comunicació espanyols afins van destinar a la proposta d'Estatut de Catalunya van certificar, pràcticament, la mort d'aquella estratègia. I ara, amb la radicalitat argumental de la cúpula espanyola dels conservadors, aquest viatge a la moderació sembla ajornat *sine die*.

Però, a més, la direcció popular es troba amb un altre problema intern a Catalunya. L'aparició de Ciutadans - Partit de la Ciutadania, que els ha mossegat una part de l'electorat. Si més no, dóna veu a un sector de votants potencials populars que s'havia vist reconegut en el PP de Catalunya quan era dirigit per Alejo Vidal-Quadras. I precisament resulta que és el sector més crític amb la cúpula actual dels populars a Catalunya. D'aquesta manera, la moderació de la qual el PPC (la "C" és el rastre que queda de l'intent del gir catalanista) ha provat de fer gala queda ara tenallada, d'una banda, per la necessitat de seguir la línia marcada per la direcció estatal del partit, i de l'altra, per la necessitat de no deixar que Ciutadans els trepitgi part del seu electorat.

Els populars catalans se situen, doncs, en aquest complicat equilibri de voler guanyar el centre polític a

Albert Rivera, líder de Ciutadans - Partit de la Ciutadania, la competència del PP.

Catalunya, tot i haver de mantenir les consignes de la direcció del partit a àmbit de l'estat i no deixar que Ciutadans els resti electorat. Gairebé, com qui diu, com repicar i anar a la processó.

Fins i tot Matas es manifestà. Una nodrida representació del PP balear, amb Jaume Matas al capdavant, tenia previst ser present a la manifestació contra Zapatero del dissabte passat a Madrid. El PP illenc s'ha arreglerat totalment, com la resta de direccions territorials, amb la direcció estatal.

L'executiva del PP illenc cursà instruccions a totes les juntes locals de cada municipi perquè activessin al màxim els militants per assolir un gran èxit de participació a la mobilització de Palma. El dispositiu logístic preparat era el de les grans ocasions electorals: intens treball d'agitació els dies previs, concentració a cada poble, lloguer d'autocars cap al lloc del míting. S'esperava que fos un veritable míting de campanya.

Aquesta implicació del PP balear en els actes decidits per la seva direcció estatal en contra de Zapatero i del PSOE pel cas de Juana Chaos contrasta amb el perfil discret que han tingut els illencs en les anteriors manifestacions conservadores. Sempre que ha pogut, Matas se n'ha sortit per la tangent. Per exemple, en la darrera mobilització a Madrid de l'Associació de Víctimes del Terrorisme (AVT) no hi

havia cap representant balear; a l'anterior, tampoc. Fins i tot quan el PP estatal organitzà la campanya de recollida de signatures en contra de l'Estatut català, els illencs passaren de puntes sobre el tema: feren un acte simbòlic, molt breu, amb una paradeta -a la plaça Major de Palma- per recollir els suports, però immediatament tiraren terra sobre l'assumpte.

La norma d'actuació del PP balear fins ara era la prevenció davant de totes aquestes mobilitzacions i campanyes del PP de Mariano Rajoy. Matas era conscient que la progressiva radicalització del seu partit a Madrid podia resultar una rêmora per a les expectatives autòctones de revalidar la majoria absoluta a les eleccions del proper 27 de maig. La consigna -mai no reconeguda- sempre era fer el mínim possible: prou per no molestar la cúpula de Madrid i no tant com per donar a Balears una imatge de radicalització incòmoda.

En aquest ocasió, tanmateix, el PP balear s'ha abocat a treure al carrer la seva gent per protestar contra el Govern del PSOE per l'afer de De Juana Chaos. El motiu és la convicció conservadora que la decisió de l'executiu de Zapatero ha caigut molt malament en una franja de potencials votants socialistes, i que el PSOE va a remolc de les crítiques conservadores. A dos mesos i escaig de la cita amb les urnes, pensa que obre una possibilitat per desgastar les expectatives electorals del seu adversari.

Però podria produir-se un efecte contrari? Que el votant centrista, moderat, que a les Illes dóna el seu suport al PP, vegi malament l'actitud conservadora? Que la consideri més pròpia de l'extrema dreta i que opti per no votar el PP, anant a l'abstenció o bé en part donant suport al PSOE? Els conservadors estan segurs que no, tot al contrari: creuen que passarà factura als socialistes. L'esquerra, pel seu costat, desitja que es produeixi l'efecte en contra del PP, però en privat alguns dirigents progressistes, en converses amb aquest setmanari la setmana passada, expressaren el seu excepticisme al respecte.

Miquel Payeras
Enric Rimbau